

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

โรงงาน

พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ทำหน้าที่รัฐสภา

บรรจुरะเบียบวาระ ครั้งที่ ๑๕

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ฉพ. ๑๕๕ / ๒๕๓๕

เอกสารประกอบการพิจารณา

งานบริการค้ำคว้า ศูนย์บริการเอกสารและค้ำคว้า สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา โทร. ๒๕๒๖๑๕๑ - ๕๕ ต่อ ๒๓๒ - ๒๓๕

สารบัญ

1. สำระสำคัญร่างพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) 1
2. การปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงงาน 7

ทนายธรรม ศุภศิษฐ์

วิทยากร 5

ผู้รับผิดชอบ

สาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 มีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมปัจจุบันและไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมการประกอบกิจการโรงงาน เนื่องจากกำหนดให้ โรงงานทุกลักษณะต้องขออนุญาตเช่นเดียวกันทั้ง ๆ ที่ตามสภาพที่เป็นจริงโรงงานต่าง ๆ มีลักษณะ ที่แตกต่างกัน โรงงานบางประเภทไม่จำเป็นจะต้องควบคุมดูแลการตั้งโรงงาน เพียงแต่ดูแลการดำเนินงาน เท่านั้น คงมีแต่โรงงานประเภทที่อาจเกิดอันตรายจากการประกอบกิจการได้เท่านั้นที่ควรจะควบคุมการ จัดตั้งอย่างเคร่งครัด จึงสมควรปรับปรุงระบบการควบคุมดูแลให้สอดคล้องกับสภาพการประกอบกิจการ ด้วยการให้โรงงานบางลักษณะอาจประกอบกิจการได้ภายใต้ระบบการกำกับตามปกติ และโรงงานบาง ลักษณะจะต้องแจ้งให้ทราบก่อนจึงจะเริ่มประกอบกิจการได้ โดยคงมีแต่โรงงานบางลักษณะที่จำเป็น เท่านั้นที่จะยังคงใช้ระบบการอนุญาตและสมควรปรับปรุงวิธีการ อนุญาตให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มีการประสานงานกันระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาต ตามกฎหมายให้พิจารณาผลการดำเนินงานที่ซ้ำซ้อนกันเพื่อความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ และสมควร ปรับปรุงการควบคุมการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานให้เป็นไปโดยได้ผลยิ่งขึ้นด้วยการให้มีการ ออกกฎ เพื่อกำหนดขอบเขตการประกอบกิจการโรงงานให้ชัดเจน และกำหนดขึ้นคอนการใช้อำนาจ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการ ออกคำสั่งเพื่อบังคับให้โรงงานปฏิบัติตามกฎหมาย พร้อมกับปรับปรุงอัตราโทษ และกำหนดให้มีการร่วมรับผิดชอบสำหรับผู้ทำงานในโรงงานนอกเหนือจากเจ้าของโรงงานเพื่อให้การควบคุม โรงงานเป็นไปอย่างได้ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

1. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด 90 วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป
2. ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2512 พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2518 และพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2522
3. พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่โรงงานของทางราชการที่ดำเนินการโดยทางราชการ แต่ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ไปเป็นแนวทางในการดำเนินงาน
4. ให้นิยามศัพท์ไว้ดังนี้
"โรงงาน" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่สิบคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ทั้งนี้ ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง
"เครื่องจักร" หมายความว่า สิ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับใช้ก่อกำเนิดพลังงาน เปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ ลม ก๊าซ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ไฟลิวิด ปุ่ลเล สายพาน เพลา เกียร์ หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสนองกัน
"คนงาน" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานในโรงงาน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ซึ่งทำงานฝ่ายธุรการ
"ผู้อนุญาต" หมายความว่า ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมาย โดยการมอบหมาย นั้นให้คำนึงถึงการกระจายอำนาจไปยังส่วนภูมิภาคตามความเหมาะสม
"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
"ปลัดกระทรวง" หมายความว่า ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
5. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
6. หมวด 1 การประกอบกิจการโรงงาน (ม.7 - ม.30)
โรงงานมี 3 ลักษณะ (ม.7) และต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงฯ (ม.8) โดย

ลักษณะที่ 1 สามารถตั้งและประกอบกิจการโรงงานได้ทันที (ไม่ต้องขออนุญาต) ม.7(1)

ลักษณะที่ 2 สามารถตั้งโรงงานได้ทันทีเมื่อจะเริ่มประกอบกิจการต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน (ไม่ต้องขออนุญาต) [ม.7 (2) , ม.11]

ลักษณะที่ 3 การประกอบกิจการโรงงานจะต้องขออนุญาต เมื่อได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแล้ว จึงจะสร้างโรงงานได้ หากประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มประกอบกิจการโรงงาน [ม.7(3) , ม.12 , ม.13] ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานมีอายุห้าปีปฏิทิน (ม.14) ต้องยื่นคำขอต่ออายุก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ (ม.15) การขยายโรงงานต้องขออนุญาต (ม.18) เงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน มีการยกเลิกเปลี่ยนแปลง เพิ่มเงื่อนไขได้ (ม.20) มีการโอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานได้ (ม.21 , ม.22) การเลิกประกอบกิจการโรงงาน หรือเปลี่ยนแปลงเป็นโรงงานลักษณะที่ 1 หรือ 2 ต้องแจ้งเลิกฯ (ม.28)

กรณีที่จะต้องมีการตรวจสอบโรงงานหรือเครื่องจักรเพื่อปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้อาจกำหนดให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการและจัดทำรายงานผลการตรวจสอบแทนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ (ม.9)

รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตประกอบการอุตสาหกรรมได้โดยทำเป็นประกาศในราชกิจจานุเบกษา การประกอบกิจการโรงงานลักษณะที่ 2 หรือ 3 ภายในเขตนี้ หรือ เขตนิคมอุตสาหกรรม ได้รับการยกเว้นการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน เมื่อมีการกำหนดเขตประกอบการอุตสาหกรรมแล้ว รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดบริเวณรอบเขตภายในระยะที่กำหนดให้ห้ามประกอบกิจการโรงงานฯ ได้ (ม.29)

การประกอบกิจการโรงงานใดมีกรณีเกี่ยวข้องกับอันจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายในเรื่องอื่น อาจกำหนดวิธีการในการดำเนินการเพื่อพิจารณาพร้อมกัน แทนกันได้ (ONE STEP SERVICE) (ม.30)

7. หมวด 2 การกำกับดูแลโรงงาน (ม.31-ม.43)

การเกิดอุบัติเหตุในโรงงาน เนื่องจากโรงงานหรือเครื่องจักรของโรงงานถ้าเป็นเหตุให้บุคคลถึงแก่ความตายหรือเจ็บป่วย หรือเป็นเหตุให้โรงงานต้องหยุดดำเนินการ ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ (ม.33)

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในโรงงาน หรืออาคาร สถานที่ เพื่อตรวจสอบสภาพนำตัวอย่างผลิตภัณฑ์มาเพื่อตรวจสอบคุณภาพ ตรวจสอบ กักยัด อาศัยผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ ในกรณีมีเหตุสงสัยว่าการประกอบกิจการโรงงานอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ (ม.34 (1), (2), (3) และ (4))

พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ 4 มีอำนาจจับกุมบุคคลผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือมีเหตุสงสัยฯ (ม.35) พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานระงับแก้ไข ปรับปรุง การกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือสภาพประกอบกิจการที่อาจก่อให้เกิดอันตราย หรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงาน หรือใกล้เคียงโรงงานให้ถูกต้องหรือเหมาะสม ภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ฯ (ม.36)

ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมาย มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานหยุด ประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วน ได้ หรือสั่งปิดโรงงานได้ (ม.38)

การส่งคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่ง ณ.ภูมิตำเนา หรือโรงงานของ บุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่ง หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้ กรณีมีการปฏิเสธไม่ยอมรับคำสั่ง กำหนดวิธีการวางคำสั่ง การปิดคำสั่งโดยขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจไปเป็นพยาน (ม.37)

กรณีผู้ประกอบกิจการโรงงานไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ถ้ามีเหตุที่ทางราชการควรเข้าไปดำเนินการแทน ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งการให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือมอบหมายให้บุคคล ใดเข้าแก้ไขได้ โดยผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องเสียค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง รวมเบี้ยปรับในอัตรา ร้อยละสามสิบต่อปี นอกจากนี้ยังมีสิทธิขอรับเงินช่วยเหลือจากกองทุนสิ่งแวดล้อมมาใช้จ่ายในการแก้ไข บัญหามลพิษหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโรงงานได้ แต่เมื่อได้รับเงินชดเชยจากผู้ประกอบกิจการโรงงานแล้ว ต้องส่งคืน (ม.41)

ผู้ประกอบกิจการโรงงานลักษณะที่ 2 และ 3 ต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตลอดเวลาที่ยังคงประกอบกิจการโรงงาน หากไม่เสียค่าธรรมเนียม ภายในเวลาที่กำหนดต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน หากยังไม่ยอมเสียโดยไม่มีเหตุอันควร พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดประกอบกิจการฯ (ม.42)

8. หมวด 3 บทกำหนดโทษ (ม.44 - ม.65)

บทกำหนดโทษ โทษจำคุกเริ่มจากไม่เกิน 1 เดือน 6 เดือน 1 ปี 2 ปี และ 4 ปี โทษปรับ เริ่มจากไม่เกิน 5,000, 20,000, 50,000, 100,000, 200,000 และ 400,000 บาท

โทษปรับรายวันวันละไม่เกิน 1.000, 2.000 และ 5.000 บาท โทษปรับรายวันวันละ 5.000 บาท (ม.44-ม.65)

ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากจะเป็นผู้ประกอบการโรงงานแล้ว สถาปนิก หรือวิศวกรที่ทำงานในโรงงาน ผู้ที่ทำงานในโรงงาน หรือคนงาน ยังให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้ร่วม กระทำความผิดหรือสนับสนุนด้วย (ม.55) สำหรับสถาปนิกหรือวิศวกรหากทำผิด ให้ปัดภาระทรงแจ้งชื่อและ การกระทำให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพ พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพนั้น ๆ ตามสมควรต่อไป (ม.61)

ผู้ใดเคยถูกลงโทษเพราะทำผิดพระราชบัญญัตินี้แล้วครั้งหนึ่ง หากทำซ้ำในบทบัญญัตินี้ซ้ำ อีกให้ศาลพิจารณาเพิ่มโทษอย่างน้อยหนึ่งในสามของอัตราโทษจำคุก หรือเพิ่มโทษอีกกึ่งหนึ่งของอัตราโทษ จำคุก หรือเพิ่มโทษอีกกึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับสำหรับความผิดนั้น (ม.62)

นิติบุคคลทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการผู้จัดการ บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการกระทำ ผิดต้องระวางโทษสำหรับความผิดนั้นด้วย (ม.63)

ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าบุคคลผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้ชิด หรือ ติดต่อกับโรงงาน หรือบุคคลซึ่งความเป็นอยู่ถูกกระทบกระเทือนเนื่องจากการกระทำความผิด เป็นผู้เสียหาย ตามประมวลกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา (ม.64)

ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เว้นแต่ความผิดตาม ม.53 เปรียบเทียบปรับได้โดยรัฐมนตรีมี อำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเพื่อเปรียบเทียบปรับได้ หากเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้อง หรือรับโทษถึงจำคุก (ม.65)

๑. บทเฉพาะกาล (ม.66 - ม.68)

คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้และการอนุญาตใด ๆ ที่ให้ไว้และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ของผู้อนุญาต หรือการปฏิบัติของผู้ขออนุญาตตามที่ได้รับอนุญาตแล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาต หรือการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขออนุญาตหรือการอนุญาตดังกล่าวมีข้อแตกต่าง ไปจากคำขออนุญาตหรือการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาต สั่งให้แก่แก้ไขเพิ่มเติมได้ตาม ความจำเป็นเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ม. 66)

ใบอนุญาตประกอบการโรงงานที่ออกให้แก่บุคคลใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานก่อนที่พระราช บัญญัตินี้ใช้บังคับ คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุที่กำหนดไว้ และใบอนุญาตตั้งโรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตประกอบการโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ (ม. 67)

บรรดากฎกระทรวง และประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานให้คงใช้บังคับ
ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ (ม. 68)

10. อัตราค่าธรรมเนียม

(1) ค่าขอ	ฉบับละ	100 บาท
(2) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือ
ใบอนุญาตขยายโรงงาน	ฉบับละ	50,000 บาท
หรือร้อยละหนึ่งของมูลค่าการก่อสร้าง
โรงงาน
(3) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	1,000 บาท
(4) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้เป็นไปตามอัตราใน (2)		
(5) ค่าธรรมเนียมประกอบกิจการโรงงาน	ปีละ	30,000 บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน
โดยคำนึงถึงขนาดและกิจการของโรงงานที่เกี่ยวข้องก็ได้

การปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2521 พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518 และพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้มีการปรับปรุงใหม่ตามร่างพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. โดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

(1) ปรับปรุงบทนิยามคำว่า "โรงงาน" โดยเพิ่มขนาดเครื่องจักรเป็น 5 แรงม้า หรือใช้คนงานตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป

(2) กำหนดให้โรงงานแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ (1) โรงงานลักษณะที่ 1 เป็นโรงงานที่สามารถประกอบกิจการได้โดยเสรี (2) โรงงานลักษณะที่ 2 เป็นโรงงานที่ต้องแจ้งตามวิธีการที่กำหนดก่อนการประกอบกิจการ และ (3) โรงงานลักษณะที่ 3 เป็นโรงงานที่ต้องได้รับใบอนุญาต ทั้งนี้ การจัดให้โรงงานประเภท ชนิด หรือขนาดใดอยู่ในลักษณะใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งจะพิจารณาจากลักษณะการประกอบกิจการของโรงงานว่าเป็นโรงงานที่จำเป็นต้องดูแลใกล้ชิดเพียงใด หรือเป็นโรงงานที่อาจเกิดอันตรายจนต้องอยู่ในความควบคุมหรือไม่ (ร่างมาตรา 7)

(3) กำหนดให้มีการออกกฎกระทรวงเพื่อควบคุมการประกอบกิจการโรงงานตั้งแต่การจัดตั้งโรงงานหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการประกอบกิจการโรงงาน การแจ้งข้อมูลที่เป็นของโรงงาน การควบคุมความปลอดภัยในโรงงานและภายนอกโรงงาน รวมทั้งการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สำหรับการควบคุมในลักษณะนี้ได้มีการบัญญัติไว้เช่นกันในกฎหมายปัจจุบัน แต่เป็นการบัญญัติในเรื่องรายละเอียดเกินไป จึงได้ปรับปรุงใหม่เป็นบทบัญญัติตามร่างนี้เพื่อให้สามารถควบคุมโรงงานได้อย่างกว้างขวางเหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคมยิ่งขึ้น และได้กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดรายละเอียดเพื่อปฏิบัติตามกฎกระทรวงนั้นได้ด้วย (ร่างมาตรา 8)

(4) กำหนดให้ภาคเอกชนสามารถเข้ามามีบทบาทในการตรวจสอบโรงงานและรายงานผลการตรวจสอบแทนการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ด้วย เพื่อเป็นการช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่และทำให้การตรวจสอบโรงงานที่มีอยู่กระทำได้ดีทั่วถึงยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา 9)

(5) สำหรับการประกอบกิจการโรงงานลักษณะที่ 3 ซึ่งยังคงใช้ระบบการอนุญาตเช่นเดียวกับกฎหมายปัจจุบันนั้น เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันกำหนดให้มีการอนุญาต 2 ขั้นตอน คือ การอนุญาตตั้งโรงงานและการอนุญาตประกอบกิจการโรงงานซึ่งเป็นภาระแก่ผู้ประกอบการ และไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร จึงได้ปรับปรุงใหม่โดยยกเลิกใบอนุญาตตั้งโรงงาน และให้คงมีใบอนุญาตใบเดียวคือใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน อย่างไรก็ตาม ถ้ายังมีได้ปลูกสร้างโรงงานขึ้นในขณะขออนุญาต จะปลูกสร้างก่อนได้รับใบอนุญาตมิได้ และเมื่อปลูกสร้างเสร็จจะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้มีโอกาสดูตรวจสอบทั้งก่อนเริ่มประกอบกิจการและก่อนเริ่มทดลองเดินเครื่องจักร นอกจากนี้ได้ขยายอายุใบอนุญาตจากสามปีเป็นห้าปี เพราะระยะสามปีเดินสั้นเกินไป (ร่างมาตรา 12 - ร่างมาตรา 14)

(6) กำหนดให้มีเขตประกอบการอุตสาหกรรมขึ้นโดยกระทำเป็นประกาศของรัฐมนตรี เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงานในเขตประกอบการอุตสาหกรรมและเขตนิคมอุตสาหกรรมได้รับยกเว้นไม่ต้องแจ้งหรือได้รับอนุญาตก่อนการประกอบกิจการเพราะเป็นเขตที่ทางราชการประสงค์จะให้จัดตั้งโรงงานอยู่แล้ว แต่ในการดำเนินการของโรงงานเหล่านั้นยังคงต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อให้มาตรการนี้ได้ผลจึงให้อำนาจรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงควบคุมพื้นที่โดยรอบของเขตดังกล่าวมิให้มีการตั้งโรงงานขึ้นด้วย (ร่างมาตรา 29)

(7) กำหนดให้มีการร่วมมือปฏิบัติและประสานงานระหว่างผู้ขออนุญาตตามกฎหมายต่าง ๆ เพื่อเป็นการลดขั้นตอนการปฏิบัติที่ซ้ำซ้อนในเรื่องการอนุญาตกิจการต่าง ๆ (ONE STEP SERVICE) ที่ต่อเนื่องกัน เช่น กฎหมายโรงงาน กฎหมายควบคุมอาคาร กฎหมายควบคุมการใช้พลังงาน กฎหมายแรงงาน กฎหมายควบคุมการผลิตสินค้าต่าง ๆ หรือกฎหมายสิ่งแวดล้อม เป็นต้น โดยอาจตกลงให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้อนุญาตแทนกันได้ ซึ่งจะเป็นการให้ความสะดวกแก่ผู้ประกอบการโรงงานยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา 30)

(8) ปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนการกำกับดูแลโรงงานให้เป็นขั้นตอนในการดำเนินการที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้อย่างจริงจัง โดยกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบการประกอบกิจการโรงงาน (ร่างมาตรา 34) และให้มีอำนาจจับกุมเพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการด้านกฎหมายต่อไปได้ (ร่างมาตรา 35) ในกรณีที่พบว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณีที่น่าจะเป็นอันตรายจากการประกอบกิจการของโรงงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ระงับ แก้ไข ปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ (ร่างมาตรา 36) และถ้าปรากฏว่ามีการจงใจ

ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือมีกรณีที่น่าจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงจากการประกอบกิจการของโรงงาน ให้ปลัดกระทรวงมีอำนาจสั่งหยุดประกอบกิจการเป็นการชั่วคราวเพื่อให้แก้ไขได้ ถ้ายังไม่ดำเนินการก็ให้สั่งปิดโรงงาน (ร่างมาตรา 38) นอกจากนี้ ถ้าโรงงานไม่ดำเนินการหากทางราชการเห็นสมควรเข้าดำเนินการแก้ไขเสียเองก็ได้โรงงานจะต้องเสียค่าใช้จ่ายไปจริง พร้อมเบี้ยปรับเป็นจำนวนร้อยละสามสิบต่อปีของจำนวนเงินดังกล่าว (ร่างมาตรา 41)

(9) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สูงขึ้นเพื่อบังคับให้โรงงานปฏิบัติตัวถูกต้องตามพระราชบัญญัติอย่างเคร่งครัด หนึ่ง เพื่อให้มาตรการการกำกับดูแลโรงงานเป็นไปอย่างได้ผลยิ่งขึ้นจึงกำหนดโทษสถานหนักหรือวิศกรที่ทำงานอยู่ในโรงงานให้ต้องได้รับโทษในอัตราเดียวกับเจ้าของโรงงานด้วย เพราะเป็นผู้มีความรู้พิเศษสมควรทราบถึงอันตรายจากการปฏิบัติที่ฝ่าฝืนกฎหมายนี้ และปกติจะปรับเป็นค่าร่วมหรือผู้สนับสนุนได้อยู่แล้ว ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความระมัดระวังในการดูแลการประกอบกิจการโรงงานให้มากยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ให้มีการแจ้งชื่อสถานปนิกรหรือวิศกรนั้นไปยังองค์การควบคุมวิชาชีพเพื่อดำเนินการต่อไป และเพื่อให้การสั่งปิดโรงงานเป็นไปอย่างได้ผลแท้จริง จึงได้กำหนดให้มีการเปิดเผยคำสั่งไว้ในโรงงานให้ทราบทั่วกันและกำหนดโทษบุคคลทุกคนที่ยังฝ่าฝืนทำงานเพื่อให้โรงงานสามารถประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้ด้วย นอกจากนี้ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลการประกอบกิจการโรงงานจึงกำหนดให้ผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้ชิดโรงงานหรือความเป็นอยู่ถูกกระทบกระเทือนจากการกระทำของโรงงานสามารถเป็นผู้เสียหายได้ อย่างไรก็ตามเพื่อมิให้ต้องมีการดำเนินคดีทุกเรื่องที่มีการกระทำความผิดจึงได้กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเพื่อเปรียบเทียบปรับได้ด้วย

(10) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยให้มีการกำหนดให้แตกต่างกันได้ตามสภาพของกิจการโรงงาน และเพิ่มค่าธรรมเนียมรายปีขึ้นด้วยเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบและควบคุมดูแลและการประกอบกิจการโรงงานซึ่งต้องกระทำตลอดไป และเพื่อบังคับให้โรงงานไม่ว่าจะเป็นลักษณะที่ 2 หรือที่ 3 มีหน้าที่ชำระค่าธรรมเนียมโดยถูกต้องจึงกำหนดให้มีมาตรการการเรียกเงินเพิ่มและการสั่งให้หยุดประกอบกิจการขึ้นด้วย